

Globalisering vs virus og global opvarmning

Den humane "succes"/eksistentielle udfordring!

Pandemien rammer ind i samfundet ude fra og afslører samfundets væsen.

I øjeblikket udspiller der sig et globalt sceneri i prime time via verdenspressens tilgang til corona-pandemien, en global eksistentiel udfordring.

Der er tale om en spektakulær afsløring af de helt generelle men også mere lokale kognitive og funktionelle kompetencer i relation til en global udfordring. Sociale strukturer og kulturelle betingelser for selvforståelse afslører sig over for udfordringen.

Individuel og kollektiv identitet bygger op om fortællinger, og påmindelsen, om at livet er skrøbeligt, fremkalder mange reaktioner, gående fra dybt integrerede bestræbelser på at se en personlig eller social identitet med værdi i en sand og omfattende sammenhæng til ren og skær hovedløs panik på individuelt og kollektivt plan, kun afslørende mangel på integritet og væsentlig forankring i noget fælles overordnet projekt.

De politiske institutioner orienterer sig også i denne situation politisk. Dvs. tilgangen til udfordringen er ikke determineret 100 % af hensynet til at inddæmme sygdommen, men også af de ledende kredses hensyn til den bestående magtfordeling.

Det åbne globale samfund er et politisk projekt, og ideologien, dvs. den deri funderede noget faktaresistente tilgang til pandemien står i vejen for de tiltag, som det kinesiske samfund har anvendt over for sygdommen. Det ser ud til, at Kina har fået styr på sygdommen, hvor antallet af dødsfald grundet coronaviruset uden for Kina er større end indenfor. Den fri verden kan ikke benytte sig af de samme metoder; det ville jo være diktatorisk, ikke foreneligt med ideologien!

Den fri verdens såkaldte ledere er i panik. De står for globaliseringen, som er udfordret af både virus og global opvarmning. Pandemien smadrer ind over de åbne grænser, som globaliseringens vindere identificerer med kriteriet for deres succes. Det er forklaringen på modviljen over for de tiltag, som Kina bruger. Kina benytter sig af globaliseringen, men kan sammenlignes med en kommandoøkonomi midt i den globale økonomi, og fordelene af en sådan social struktur viser sig i udviklingen, de sociale strukturer og kulturelt betingede former for selvforståelse, som bestemmer over de sociale muligheder for at agere rationelt over for menneskehedens eksistentielle udfordringer.

Hverken pandemien eller den globale opvarmning ser ud til at kunne standses på globaliseringens præmisser, og konsekvenserne af de tiltag, som Kina benytter sig af, er ikke til at overskue endnu. Men rigtigt meget ser ud til at blive afgjort i nærmeste fremtid,

dvs. magtbalancen mellem de konkurrerende samfundsstrukturer kan forskubbes betydeligt i nærmeste fremtid, ligesom der måske vil komme lidt mere klarhed i forhold til spørgsmålet om, hvorvidt menneskeheden overhovedet formår at tage de eksistentielle udfordringer op.

Menneskelig stræben

Elias Canetti skriver et sted i sit værk, "Masse und Macht" fra 1960, at mennesket lever for at overleve, at det for alt i verden vil undgå den individuelle død. Hvis døden er uundgåelig, så må den helst være kollektiv¹.

Fællesskabet bygger i mange fortællinger op om den kollektive kamp mod døden, og så længe det holder, at individet identificerer sin overlevelse med fællesskabets kamp imod døden, så holder fællesskabet. Bryder fællesskabet sammen, så er det fordi fællesskabet ikke længere virker som forsikringen mod døden, fordi det er blevet identificeret med den eller opløst i alles kamp mod alle. Særligt i den situation vil individet nødtigt alene i graven.

Individualisme

Det globale samfund bygger op om individualismen, fortællingen om at individets succes på markedets præmisser er forudsætningen for eller identisk med fællesskabets succes. Det er den fortælling, som den frie verdens leder, Donald Trump, har vundet sin magt over det hvide hus med. Grunden, til at vi lever under det, som kan kaldes "mainstream fake news æraen", ligger i manglende integritet i fortællingen om det moderne, det globaliserede liberale samfund. Donald Trump er både symptom på det og årsag til det.

Det overindividuelle

Den globale opvarmning er ikke en anonym trussel, som kommer ude fra. Den er menneskeskabt og skyldes de ekstremt storforbrugende økonomiske vindere, som har ansvaret for langt de fleste klimagasser. Således rammer den globale opvarmning ind i samfundet, der med stigende bevidsthed om sammenhængene ender op i en social konflikt, hvor fortidens helte, globaliseringens vindere, ændrer status til skurke. Donald Trump er allerede identificeret som asocial klimadræber stående over for alle dem, der ikke længere kan leve med bevidstheden om, at succes i moderne forstand er det samme som at smadre livets betingelser i det økonomiske fremskridts navn. Han nærer sig ved antagonismen, modsætningsforholdet mellem dem, der fortsat identificerer sig med den amerikanske livsstil, og dem der ser, at den amerikanske livsstil, individualisme, er hovedforklaringen på det

---

¹ Magtens mønster er historisk set præget med dødstruslen, enten af magthaveren som den egentlige trussel eller som garanten mod døden.

https://www.google.com/search?sxsr=ALeKk00eQCrAq2-BKdNL4KngfU8GR9DREw%3A1583577066074&source=hp&ei=6ndjXuLjAZ6GjLsPmdCY-As&q=magtens+v%C3%A6sen&og=magtens+v%C3%A6sen&gs_l=psy-ab.3..35i39j0.2461.4751..5196...1.0..0.150.1419.7j6.....0....1..gws-wiz.....0i131j0i22i30.n-F0R2HCPjE&ved=0ahUKewjigPujlljoAhUeA2MBHRkoBr8Q4dUDCAY&uact=5

faktum, at de mere naturligt givne livsbetingelser ændrer sig drastisk med uoverskuelige konsekvenser for livet på planeten og menneskehed.

Psykisk sundhed

Individuel lykke og funktionalitet afhænger af mulighederne for at springe ind i et sammenhængende og overbevisende narrativ af kollektiv karakter og udforme sin individuelle fortælling indenfor denne ramme, således at de værdier, individet gerne vil anerkendes for i sine omgivelser, afslører den individuelle integritet og foreneligheden med hensynet til en rig og god fremtid for sig og andre. Personlig sygdom såvel som en potentiel ydre trussel kan fremkalde en slags intens bevidsthed omkring selve livets projekt. Og det ser ud til, at menneskeheden står over for sådan en ydre trussel nu ligesom med den globale opvarmning.

Nogle situationer af ekstremt stress ender op i kravet om at gøre bordet op. I andre tilfælde munder dødstruslen ud i hjerneløs flugt ud over stepperne. Samfund og individer finder sig selv eller går i opløsning over for udfordringerne, når de kommer op i den kategori, der har med eksistentiel betydning at gøre.

Oplysningsarbejdet

Pandemien rejser en lang række konkrete spørgsmål, som der svares mere eller mindre forpligtende på i alverdens medier.

Man ved ikke,

- hvor dødelig sygdommen er, (mellem 1 og 5%, alt efter befolkningens gennemsnitsalder, i Italien ligger dødeligheden på over 4,5 %)
- hvor udbredt den er,
- hvor mange inficerede uden symptomer, der er,
- om sygdommen smitter i inkubationsperioden,
- hvor lang inkubationsperioden er,
- om dem, der ser ud til at være helbredt, overhovedet kan siges at være helbredt. (der er eksempler på, at patienter, som er testet negative flere gange efter inficering, igen tester positiv)
- hvor mange varianter, der er af viruset,
- om de forskellige varianter giver immunitet i forhold til hinanden efter helbredelse
- hvilke former for varig men, sygdommen påfører sine ofre.

Medierne indrømmer, at de ikke ved så meget, men bruger den manglende viden til at tale truslen ned. Det kan legitimeres med andre hensyn end det alene at oplyse objektivt.²

---

² Beslutningen om ikke at gribe situationen an på samme måde som i Kina er taget på EU-plan: https://elpais.com/sociedad/2020/02/24/actualidad/1582536893_226308.html Medierne har til opdrag at legitimere beslutningen, hvorfor de ikke informerer objektivt, men beroligende i forhold til myndighedernes utilstrækkelige handlinger. WHO's seneste optegnelser over dødeligheden undergraver til dels mediernes forsøg på at underspille epidemiens alvor:

Oplysningsarbejdet om den menneskeskabte globale opvarmning har historisk set heller ikke været videnskabeligt funderet. Her har mediernes strategi over årtier systematisk gået på at fortrænge den forpligtende viden om et menneskeskabt problem, fordi det undergraver den herskende udviklingstro og dyrkelsen af markedsideologien.

Samtlige kommercielle medier og public service medier har her i DK historisk forholdt sig til den menneskeskabte globale opvarmning, som om der var tale om noget, man ikke kunne vide noget om med sikkerhed. Man lader stadig problembenægterne fremføre sit videnskabelige humbug frem både på de brugerflader, som redaktionerne står for, men også i debatsporene under. Medierne har fra første færd lagt op til, at det var et politisk spørgsmål, om der findes menneskeskabt global opvarmning, hvor det for længst er afgjort videnskabeligt, dvs. der, hvor spørgsmålet kan besvares forpligtende.

Medierne har ageret som videnskabelige møgspreedere i forhold til oplysningsarbejdet omkring den menneskeskabte globale opvarmning, simpelt hen fordi problemet undergraver den religion, som man er underlagt, nemlig troen på den ubegrænsede økonomiske vækst, der knytter sig til menneskelig arbejdsomhed og magt over naturen.

Lige nu slår beviserne på den menneskeskabte globale opvarmning ned i mediefladen, på måder og i et omfang som de fleste mediebrugere har svært ved at forstå, fordi man er flasket op med systematisk misinformation om emnet:

[Weltweit wärmster Januar seit Messbeginn](#)

Handling

Flertallet af politikere er ikke i praksis i stand til at handle i overensstemmelse med det faktum, som er, at globale opvarmning er en eksistentiel udfordring for menneskeheden. De taler muligvis, som om de har forstået problemet, og de vedtager handleplaner, men handler ikke konkret på det, fordi det ikke kan lade sig gøre, uden at det går ud over den økonomiske vækst. Den nuværende socialdemokratiske regering er beviset på det.

Udfordring

Set ud fra et individuelt og socialt eksistentielt grundlag, så er pandemi og den menneskeskabte globale opvarmning aspekter af menneskehedens egentlige udfordring. Det er eksistentielle udfordringer, fordi problemerne anfægter det moderne samfunds succeskriterier/meningskriterier:

Mennesket tenderer biologisk og eksistentielt mod at underminere sine livsbetingelser, takket være dets biologiske og sociale "succes".

<https://www.nytimes.com/2020/03/04/world/coronavirus-news.html?action=click&module=Top%20Stories&pgtype=Homepage>

Både den globale opvarmning og coronavirusets udbredelse til alle verdens samfund er konsekvens af selve det moderne samfund succes, globaliseringen, produktiviteten, der knytter sig til det åbne internationale samfunds arbejdsdeling.

Uøkonomisk økonomi

De fleste produkter har en lang og ekstremt ressourcekrævende rejse gennem et utal af produktionsled fordelt over hele verden, før de ender op hos forbrugeren, mestendels i de gamle industrialiserede lande, der sidder på produktionen af købekraft, dvs. pengeskabelsen. De storforbrugende segmenter i den vestlige verden er afhængig af realøkonomiske leverancer fra hele verden, takket være det globale markeds økonomiske sammenhængskraft. Det eneste, som vesten har magt over, er produktionen af købekraft.

Når den kinesiske ledelse i begyndelsen tøvede med at gribe ind over for viruset, og de lokale myndigheder i Wuhan forbød den første læge, som havde opdaget sygdommen, at informere sundhedsvæsenet om sygdommen, så var det af hensyn til den kinesiske økonomi, den vækst, der figurerer som højeste meningskriterium i hele det moderne samfund, dermed også i Kina, der er verdensøkonomiens realøkonomiske lokomotiv. Takket være den kinesiske ledelses hensyn til sin økonomi er der en risiko for, at den globale økonomi rammes af sit hidtil største tilbageslag, dvs. pandemien, som kunne være stoppet allerede i 2019, hvis de kinesiske ledere havde taget de allerførste advarsler alvorligt.

Den frie verdens medier kan sagtens finde ud af at beskrive hvor ufrie kineserne er, hvor håbløst lidt den enkelte kineser er i stand til at præge tilgangen til udfordringen, men de kan ikke finde ud af at forklare, hvordan det hænger sammen, at den frie verdens frihedsideal forhindrer den frie verden i at eliminere en trussel mod folkesundheden, sådan som man gør i Kina. M.a.o., den frie verden formår ikke at beskrive den frie verdens mest påfaldende svigt i historisk tid³.

Det er et eksempel på, at den økonomiske tænkning, liberal eller komandoøkonomisk, ikke altid er økonomisk, eksempel på, at økonomisk tænkning kan være ekstremt destruktiv.

Arbejde værdi og mening

Forskningen omkring arbejdet og arbejdsbegrebet er stort set ikke eksisterende i det moderne samfund, fordi arbejdsbegrebet er koloniseret af den økonomiske tænkning.

Forskningen på de danske universiteter er eksempelvis styret af erhvervslivet, der sidder på de styrende organer, hvorfra de bestemmer over disse institutioners daglige drift, herunder hvilke projekter der kan forskes i. Den filosofi, der gælder her, identificerer mening med

---

³ De anbefalinger, som WHO forsvarer, lader sig ikke efterleve i den frie verden. Derfor er WHO offer for opsplitningen mellem de lande, der kan og dem der ikke kan efterleve anbefalingerne.

økonomisk vækst og dermed forskningens legitimitet med navngivne danske virksomheders økonomi.⁴

Arbejdet er kilde til social identitet og nødvendig økonomisk faktor i det moderne samfund. Der er masser af jura omkring lønarbejdsinstitutionen, og der er masser af politik i det. Men den egentligt kvalificerede forståelse, dvs. kvalificeret videnskabelig forståelse for arbejdet som (begrænset) meningskriterium, den er der ikke plads til.

De klassiske markedsaktører har en stor del af deres opmærksomhed bundet til arbejdet som institution og produktionsfaktor, men en overordnet social og filosofisk forståelse for arbejdet findes ikke inden for det moderne samfund.

Sidst, man forsøgte på at udvikle en sådan forståelse, det var i kølvandet på studenteroprøret, hvor der blev talt og skrevet meget om arbejdsbegrebet inden for den snævre ideologisk betinget diskurs mellem marxister og liberalister, som fx udfoldede sig på de danske universiteter. Siden har der ikke været forskning omkring arbejdsbegrebet, og værdien af de resultater, som kom i kølvandet på studenteroprøret, er tvivlsom, grundet den sfære af ideologisk antagonisme, de opstod som udtryk for. Bidragsyderne var som vejrhaner, ideologiske medløbere uden intellektuel integritet, fuldstændigt på samme måde som universiteterne i dag er domineret af markedsideologien, den forskning som sigter på kortest mulig afstand mellem rapporter og fakturering.

Menneskets arbejdsomhed er uden tvivl bærende for den realøkonomiske vækst, og lønarbejdsinstitutionen er afgørende for den sociale og individuelle selvforståelse. Men evnen til at stille spørgsmålstejn ved arbejdsinstitutionen som meningskriterium, dvs. som mere end det at være kilde til vækst, er ikke længere til stede i forskningsverdenen. Det er fordi refleksionen - over den betydning end sige den viden, der evt. ville afsløre, at arbejde ikke entydigt går op i og kan identificeres med væksten som højeste overordnede sociale meningskriterium - ikke bekræfter den økonomiske ideologi, som universiteterne/forskningsverdenen styres efter⁵.

Forskningen på de danske universiteter og det meste af verden er dikteret af en ideologi, der siger, at kun den forskning, som virker befordrende for den økonomiske vækst, giver mening.

Den forskning, der stiller spørgsmålstejn ved ideologien, er ikke umiddelbart befordrende for den økonomiske vækst. Den kan ikke betale sig, og derfor drives den ikke.

Forskningen er dermed af princip blind for sit eget ideologiske grundlag, og stiller ikke spørgsmålstejn ved det, der styrer forskningen på de danske universiteter og andre steder. [Fagøkonomien er ligeledes gået under for økonomi.](#)

---

⁴ <https://ing.dk/artikel/nysgerrigheden-lider-nar-forskning-bliver-forretning-232177>

⁵ Niklas Luhmann forklarer selve det moderne samfunds succes som funderet i "funktionsdifferentieringen", og det er ikke svært at vise, hvordan selve denne differentiering går under for markedsideologien, der bruges det faktaresistente grundlag for at opløse den funktionelle adskillelse mellem økonomi, politik og forskning.

Det er med til at forklare den manglende sociale modstandsdygtighed⁶ over for fænomener som Donald Trump, den frie verdens leder.

Budskabet - om, at hvad der er godt for Donald Trump og andre frie aktører på markedet for penge og holdninger ikke bare godt for hin enkelte aktør, men i det hele taget - antager at markedet er sit eget højeste kriterium for mening, dvs. eneste sande dommer i alle livets spørgsmål om mening. Da man således har overladt det til markedet at vurdere forskningens gyldighed og mening, er den fri forskning gået under for markedets meningskriterium.

De kriterier, som videnskaben i mere oprindelig funktionsdifferentieret forstand brugte til at kvalificere sine beskrivelser som sande ud fra, er gået under for markedet som højeste meningskriterium. Derfor har det moderne samfund undermineret sin egen intellektuelle integritet.

Der er ikke nogen selvstændigt kvalificeret kritik eller viden om markedet som meningskriterium tilbage på universiteterne, fordi den fri tænkning og videnskab her er gået under for markedets meningskriterium. Og man kan ikke se det for ren og skær markedsideologi.

Den menneskelige arbejdssomhed står således alene tilbage sammen med økonomiske vækst som det moderne samfunds eneste og sidste meningskriterium. Når det arbejdsomme menneske står tilbage som sin egen største trussel, fx som det viser sig via menneskeskabt global opvarmning og via de utilsigtede konsekvenser af det globaliserede markeds sammenhængskraft, så kan man ikke beskrive det. Det går nemlig ikke op i og bekræfter det eneste kriterium for mening, som man accepterer. Det højeste princip, som videnskaben af i dag går ud fra og bygger op om, forhindrer dermed det moderne samfund i at beskrive sig selv og det gigantiske paradoks, der ligger de sejrende succeskriterier iboende. Den eksistentielle krise, som mennesket befinder sig i, kan derfor ikke finde et vidensbaseret udtryk.

Den kinesiske ledelse, DR og de danske universiteter deler ideologi.

---

⁶ Det er med en vis stolthed, at jeg kan referere til min egen forklaring på og forudsigelse omkring Donald Trumps erobring af posten som den frie verdens leder. Vi går tilbage til lang tid før præsidentvalget i 2016:

https://www.google.com/search?sxsrf=ACYBGNRZk2xZdxULRBLb364CqI0IN7YWmg%3A1581886903659&ei=t61JXvPjJ6GMmwXLvr-QCg&q=den+herskende+ordens+l%C3%B8g&og=den+herskende+ordens+l%C3%B8g&gs_l=psy-ab.3..33i160l2.2988.8305..8774...4.0..0.130.2706.14j13.....0....1..gws-wiz.....10..35i39j0i30j0i67j0i131j0i35i362i39j0i22i30.Z5u0rXSHBxc&ved=0ahUKEwizm973-9bnAhUhXqYKHUvfD6lQ4dUDCAs&uact=5

Det afslører sig i dækningen af de største udfordringer, som mennesket står over for netop nu.

Den kinesiske ledelse befinder sig i en yderst prekær situation, på grund af den kinesiske samfundsstruktur. Fordi det kinesiske samfund står og falder med den ledelse, som har tilvalgt sig selv på livstid. Der er nemlig kun en vej, som utilfredsheden kan gå, hvis den økonomiske vækst udebliver og døden for alvor begynder at gøre indhug i de 1,3 milliarder mennesker i Kina. Det er ulempen ved et strengt hierarkisk opbygget samfund. Det kan de vestlige medier godt finde ud af at beskrive, for det er først og fremmest kinas problem.

Demokratiet har en fordel frem for det kinesiske magthierarki. Der kan ændres i partisammensætningen og persongalleriet, uden at magtstrukturen anfægtes i de gamle industrialiserede lande.

Men det er tilbedelsen af den globale økonomi, man deler med den kinesiske ledelse, der anfægtes af både den globale opvarmning og den sygdom, som kan udvikle sig til en pandemi med millioner af døde mennesker som følge.

Begge fænomener er konsekvens af det moderne arbejdsomme menneskes succes og de kan ikke undgå at afsløre det før eller siden.

Centralbanker og børser

ECB har lovet at starte en ny bølge af opkøb af værdipapirer og give billige udlån til den finansielle sektor, hvis den skønner det nødvendigt. Den amerikanske centralbank har sænket diskontoen. Kurserne på alverdens børser er ramt og den globale økonomis realøkonomiske produktion har været stagneret voldsomt i Kina.

Kina, Japan, USA, Australien, Canada, Storbritannien, EU sidder på de mekanismer, som holder markedsværdierne oppe, men der er en meget stor sandsynlighed for, at den manglende identitet mellem det globale markeds markedsværdier og realøkonomien afslører sig inden for nærmeste fremtid.

Konsekvensen kan blive et sammenbrud i tilliden til det pengeøkonomiske system⁷.

Det globale marked/det moderne samfund

Det er det moderne samfunds succes, der truer sig selv med virus og global opvarmning.

---

⁷ Magten over alverdens pengeskabelse er den frie verdens sidste egentlige magtmonopol. Men tabet af tilliden til markedernes pengeværdier forsvinder den frie verdens rest af magtmonopol. Det fornemmer nogle, men ingen formår at forstå endsige formulere det selvstændigt. Men det lader sig gøre med udgangspunkt i den pengeforståelse, som døde med behovet for at forsvare pengenes værdi med andet end tillid. Joseph A. Schumpeter og den tidlige John M. Keynes kan bruges her.

Indtil nu har det moderne samfund ikke været i stand til at handle på det problem, som hedder menneskeskabt global opvarmning, og konsekvenserne er allerede meget store for det, som man forstår i det moderne samfund, nemlig økonomien.

De pågående pandemi kan få det pengeøkonomiske system til at bryde sammen, hvilket vil være konstruktivt i forhold til nødvendigheden af at handle på det problem, som den menneskeskabte globale opvarmning er. Det kan sagtens beskrives videnskabeligt, men ikke inden for de rammer, som det moderne samfund udgør for at forholde sig kognitivt til sine udfordringer.

Jeg har med bøger, kronikker og debatindlæg forsøgt at skabe opmærksomhed omkring det moderne samfunds selvnegerende succeskriterier. Men desværre bliver det nok ikke argumenter, der vækker det moderne samfunds opmærksomhed om sin selvnegerende succes. Det bliver en pandemi, kombineret med lammende beviser på effekterne af den pågående globale opvarmning.

Et nyt meningsfuldt kollektivt narrativ, som mennesket kan skrive sig ind i, og som bygger op om en sammenhængende virkelighed af bæredygtig livsbekræftende fællesskab, mangler.

Det eneste, vi har, er en døende verdens obsolete tilgang til sig selv og alt andet.

https://www.google.com/search?sxsrf=ACYBGNR6SgiKXE95SsMsSmtDF5GgaFZfkA%3A1581776790766&ei=lv9HXu-zLsjBgQaTm5jYAQ&q=moderne+succeskriterier+paradokser+steen+ole&oq=moderne+succeskriterier+paradokser+steen+ole&gs_l=psy-ab.3..33i160l2.20753.23254..24208...0.2..0.272.1121.2j6j1.....0....1..gws-wiz.....0i71j33i21.5Ez_Nc_NZTI&ved=0ahUKEwjv1ujd4dPnAhXIYMAKHZMNBhsQ4dUDCAs&uact=5